

Underbilag til bilag 6.

Foreningen af Tændstikfabrikker
i Danmark.

København, den 21. januar 1952.

Finansministeriet, Christiansborg Slotsplads 1, K.

Ved lov nr. 437 af 19. november 1950 § 17 blev der pålagt tændstikker en afgift på 3 øre pr. æske à 50 stk. (standardformat).

Allerede under lovens behandling i rigsdagen blev der fra forskellige sider givet udtryk for stærke betænkeligheder i anledning af denne skat på en nødvendighedsartikel, der benyttes i mindst samme omfang af den ubemidlede del af befolkningen som af den bemidlede del. Skatten vil desuden nødvendigvis føre til et formindsket forbrug af tændstikker. Man har allerede kunnet konstatere, at den normale stigning i forbruget ikke alene er standset, men afløst af en nedgang.

Under henvisning til, at det her drejer sig om en nødvendighedsartikel for hele befolkningen, tillader vi os at henstille til det høje ministerium, når forlængelsen af den ovennævnte lov tages op til behandling, *ikke* at søge denne afgift opretholdt.

Subsidiært tillader vi os at henlede opmærksomheden på et forhold, som medfører en ubillighed efter den bestående lov. I lovens § 22 er der indført en afgift af 2 kr. pr. stk. på cigar- og cigarettændere. Dette er formentlig sket ud fra den betragtning, at man ikke ønsker at give disse tændere, der er et udenlandsk produkt, et forspring i konkurrencen med tændstikker, der er et dansk produkt. Faktisk har loven imidlertid givet tænderne en præference på bekostning af tændstikker.

Når en tænders levetid tages i betragtning, er der intet rimeligt forhold mellem afgiften på tændstikker og afgiften på tæ-

dere. På basis af forskellige undersøgelser, f. eks. i England, der med hensyn til livsvaner er nært beslægtet med os, kan vi oplyse, at en tænders levetid kan ansættes til 3½ år med gennemsnitlig 15 tændinger om dagen. Dette vil årligt give 5 475 tændinger, hvilket modsvarer 109,5 æsker tændstikker à 50 stk. Med en levetid på 3½ år remplacerer en tænder 383 æsker tændstikker. En æske tændstikker beskattes i øjeblikket med 3 øre, og for 383 æsker skulle afgiften altså andrage 11 kr. 49 øre. Vi mener derfor, at det vil være fuldtud berettiget, når vi ansøger om, at afgiften på cigar- og cigarettændere ansættes til mindst 10 kr. pr. stk.

Salget af tændere androg i 1951 ialt 106 100 stk. Efter forannævnte beregning erstatter disse tændere således 40 600 000 æsker tændstikker.

For at opnå en ligestilling i skattemæssig henseende mellem tændstikker og tændere anmoder vi derfor indtrængende om, at skatten på tændere i henhold til ovenstående ansættes til minimum 10 kr. pr. stk., såfremt loven, når den udløber pr. 31. marts i år, skulle blive fornyet.

For fuldstændighedens skyld skal vi tilføje, at denne afgift på minimum 10 kr. pr. tænder efter vor formening også bør omfatte gastændere. Disse er i øjeblikket slet ikke genstand for nogen afgift, hvad der forbavser os meget, da lovens § 22 siger, at „af cigar- og cigarettændere og lignende svares til statskassen en afgift på 2 kr. pr. stk.“.

Ærbødigst

Foreningen af Tændstikfabrikker i Danmark.

(navn)